

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шашн. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 12-00 „
Піврічно 24-00 „
Річно 48-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— а усіх прочих краях по
750 зол.

Телеф. Редакції 229-41.
Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Свято на Маківці.

Свято на Маківці відбудеться в неділю 2. сер-
пня ц. р. з такою програмою:

1) В год. 10.30 відправиться Служба Божья.
Під час Служби Божої буде виголошена проповідь.
2) Панахида за полеглих УОС.

Підписана Рада Філії поробила всі заходи,
щоб Свято випало величаво й дістало на нього
додатк. від адміністраційної влади. В кожному по-
близкій селі завзявся комітет, який має подба-

ти про нічліки для учасників Свята. Видів під-
писаної Філії запрошує українське громадянство
взяти організовану численну участь у тім святі і
просить відзначитися пригодам зпорядників на
Маківці.

ЗА ВИДІЛ ФІЛІЇ Т-ВА ОХОРОНИ ВОЄННИХ
МОГІЛ З ОКОЛИЦЬ:

о. Михайло Мосора вр. Володимир Вишковиць в. р.
голова. секретар.

Міжнародні ускладнення у зв'язку з еспанським повстанням.

ЕСПАНЦІ БОМБАРДУЮТЬ БРИТІЙСЬКІ КОРАБЛІ.

ГІБРАЛЬТАР, 23. 7. ПАТ. Коли брит. торго-
вельний корабель „Чітрел“ виплинув з Танжеру,
еспанські літаки обстріляли його бомбами, що
вбухали у віддалі 40 метрів. Повстанчі летуни
бомбардували також корабель-цистерну „Брі-
тіш Енлейвор“ і торговельний корабель „Ма-
гратта“, правдоподібно підозрюючи, що вони
постачають урядовій воєнній флотії паливо.

ГРОМАДЯНСЬКА ВІЙНА І НЕВТРАЛЬНІСТЬ ТАНЖЕРУ.

КАЗАБЛАНКА, 23. 7. ПАТ. Італійський ген.
консул, що є представником контрольної комі-
сії Танжеру, звернув увагу генералові Франкові
на наслідки, які моглоб потягнути за собою на-
рушення нейтральності смуги і зажадав від еспан-
ського уряду, щоб він не вихиснував Танжеру
як бази засобів для своїх кораблів.

Хочуть чути, що у Гібральтарському про-
ливні один повстанчий корабель затопив урядо-
вий торпедовець.

ПАРИЖ, 23. 7. ПАТ. Як подають з поінфор-
мованих джерел, ген. Франко зобов'язався по-
шанувати нейтральність Танжеру під умовиною,
що урядова флотія поступить так само.

БРИТІЙСЬКА НЕВТРАЛЬНІСТЬ.

ГІБРАЛЬТАР, 23. 7. ПАТ. Еспанські урядові
військові кораблі покинули Гібральтар, якого гу-
бернатор остеріг, що повстанчі летуни можуть
їх бомбардувати.

Влада і купці з Гібральтару відмовили їм по-
стачання.

АНГЛІЯ ПОГРОЖУЄ.

ГІБРАЛЬТАР, 23. 7. ПАТ. Військовий аташе
при тутешньому губернаторові заявив залозі
асп. кружляка „Сервантес“, що на випадок но-
вих боїв на британських територіальних водах
або над брит. територією кріпостна артилерія
прийме нападників вогнем.

ГІБРАЛЬТАР, 23. 7. ПАТ. Заступник губер-
натора енергійно запротестував перед високим
комісарем есп. Марока та командантом тамош-
ніх військ проти перелету еспанських літаків
понад Гібральтаром. Як відомо, були це пов-
станчі літаки, що бомбардували урядові ко-
раблі.

Sygn. VI. 1. Pr. 159/36. Wyciąg z protokołu wspólnego
posiedzenia niejawnego. Sąd okręgowy Wydział VI. karny
we Lwowie, w składzie: Przewodniczący S. O. Dr. J. Locker,
Głoszący: S. O. P. Dysiewicz i S. O. W. Stafiński, w
sprawie konfliktu Nr. 156 z czasopisma p. t. „Dilo“ z daty,
Lwów, dnia 15. lipca 1936, do Sygn. VI. 1. Pr. 139/36, na
posiedzeniu niejawnym w dniu 17. lipca 1936 r. po wyslu-
chaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie,
postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia
15. lipca 1936. zawierającą 1) w artykule p. t.: „Za
utworzenia nacionalnego fundu (Stattja dyskusijna) a) w
ustępie od słów: „może statysja“ do słów: „nacionalnu
armiju“ b) w ustępie od słów: „Nas pozbawily“ do słów
„zbrojeju tez“, c) w ustępie od słów: „Koly my“ do słów:
„nami w sobi“, d) między słowami: „szczo“ a słowem: „na-
szczo“, e) między słowami „Nasz nacionalnij“ a słowem: „roz-
wij“, f) w ustępie od słów: „bo ne znajemo“ do słów:
„podatku“, g) w ustępie od słów: „awtoritetnoji“ do

20.000 UBITYCH.

ПАРИЖ, 23. 7. ПАТ. Як повідомляють з Ан-
де, офіційні обчислення подають, що в остан-
ніх днях згинulo в Еспанії понад 20.000 осіб.

ДІВОЧА ПОЛІЦІЯ.

МАДРИД, 23. 7. ПАТ. На вулицях столиці
виконують поліцейську службу молоді дівчата,
озброєні в револьвери, що ревідують прохо-
жих і самоходи.

УРЯДОВІ КОМУНІКАТИ ЗДЕМЕНТОВАНІ.

ГІБРАЛЬТАР, 23. 7. ПАТ. Вістки, немовби
урядові війська заняли Альжесірас і Ля Лінеу
неправдиві. Мароканські війська під командою
полк. Марша далі володіють околицею Гі-
бральтару.

ПАРИЖ, 23. 7. ПАТ. Севільське радіо де-
ментує комунікати обох урядових радіостанцій:
мадридської та севільської. Сарагосса й Льо-
броно у повстанчих руках, які знову наладнали
сподуку з Хака і Гусека. Цивільні губернатори
з Хака й Гусека вікли за кордон, губернатор
Саліманки арештований. До повстанців прилу-
чилась цивільна гвардія пров. Бадахос та насе-
лення міст Віго, Орензе, Ля Коруня і Сантьяго. В
околиці Саліманки повстанці скоро йдуть впе-
ред.

ПОВСТАНЦІ ЗАНЯЛИ БАДАХОЗ.

КАЗАБЛАНКА, 23. 7. ПАТ. Повстанці заняли
місто Бадахос без більших труднощів. У всьому
краю організують оборону перед ними.

БОМБАРДУВАННЯ САРАГОССИ.

БАРСЕЛЬОНА, 23. 7. ПАТ. Тутешнє радіо
повідомляє, що літаки скинули коло 70 бомб на
касарні заняті повстанцями Сарагосси і вер-
нулися щасливо, не зважаючи на густий вогонь
повстанчих гармат і скорострілів.

„ПОД СТЕНКУ“.

МАДРИД, 23. 7. Акас. Міністер скарбу зая-
вив, що тепер розстріляли генерала Валенсує-
лю та одного віцеадмірала, що від кількох мі-
сяців були арештовані за протиреспублікан-
ську змову, крім того 8-ох полонених пов-
станчих старшин. Цей самий міністер оповів А-
васовому кореспондентові, що уряд займається
тепер прохарчуванням населення і військ та що
повстанці втратили Толедо і Галахакру. Прем.
Хіраль заповів бомбардування Тетуану.

слова: „ustanowy“, h) w ustępie od słów: „Koly ne moze-
mo“ do słów: „materijalni zasoby“, i) w ustępie od słów:
a. „nawit“ do słów: „pid soncem“, — znamiona zbrodni z art.
93. § 1 i wysł. z art. 170 k. k. zarządzić zniszczenie całego
nakładu i wydać w myśl §. 393 p. k. zakaz dalszego rozpo-
wszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydać się
odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by
orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym nu-
merze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu
pociąga za sobą następstwa przewidziane w §. 21 ust. druk.
z dnia 17. grudnia 1863. Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863. t. j. zaa-
dzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uza-
sadnienie. Wspomniany artykuł zawiera tendencje sepa-
rystyczne oraz świadomie fałszywe wiadomości o stosun-
kach polsko-ukraińskich z tendencją wywołania niepokoju
publicznego. Według §§. 487, 489, 493 p. k. oraz §§. 36 i 37
ustawy prasowej jest zatem powyższe postanowienie uza-
sadnione. Przewodniczący: Dr. J. Locker w. r. Protoku-
lant: St. Pławski w. r. Za zgodność: wz. Warszawa
pom. kanc.

НОВА КНИЖКА БІБЛІОТЕКИ „ДІЛО“.

БІЛІЗЯК

Чародійна шкіра

Переклад Василя Софронова.

ЦІНА 250 ЗОЛ. З ПОЧТОВОЮ ОПЛАТОЮ 3.00 ЗОЛ.

„Це знаменитий модерний твір, написаний з вели-
кою силою та смаком, на межі між наймодернішим і стра-
хотливим. Про цю книжку можна сказати багато до-
брого“.

Гете, 11. жовтня 1831 р.

Пляма на сонці.

Львів, 23. липня 1936.

У рідкий дощевий день, один серед соняшних
довгих днів рідкий тепер у нашій редакції гість
істот із провінції жалується між иншим, що коли
приїхав до Львова, то нудьга на літнійці була така
отрашна, що хоч утікати до міста. Грали в карти,
пригадували собі навіть старі дитячі забави з
усіма „монастирями“ та „самонарами“, але
довше, ніж дві три години, така забава не клеї-
лась. „А книжок не було?“ — спитали ми. „Були
там якісь, але такі, знаєте, старі та величаві пере-
клади з дешевої бібліотеки“.

Не треба було подібно розпитувати. У
великому гарному літнійці, куди шороку приїз-
див одного місяця добра сотня наших літників,
нема ніякої книгозбірні. Це явище в нас загально
поширене і коли ви побували у Коосві, Гребеніві
чи Підлітві та мали змогу просити там тиж-
день у дощ, тоді ви відчували страшенну тугу за
книжкою. Пригадуємо собі ті гарні часи, коли
галицька інтелігенція базилла до селів засновува-
ти читальні „Просвіти“. Ще я досі при великих
нагодах, коли треба популяризувати „Просвіту“,
повторяю ту велику правду, що нарід без книж-
ки не має перед собою кращої будуччини і що
книжка в селі — це найкращий показник куль-
тури.

Та ці гарні думки обмежили ми тільки до се-
ла. Уже там де на селі збирається більший гурт
інтелігентів, при тижній святковій нагоді, як вва-
рці, ота духовна потреба, про яку так гарно вміють
знові говорити у відношенні до простодуштя, ше-
зав коли діло йде про них самих. Чи книжка є
найкращою мірою культури села, то про це можна
би ріжно говорити. Але про те, що вона є куль-
турною мірою інтелігента, нема, здається ніякого
оумніву.

Не маємо наміру боронити думки, що інтелі-
гент, віддаючи на сільські вистави, має за свій
обов'язок доганювати книжками свою освіту і
щодня щось читати. Цю справу можна залишити
людиному, відповідно до його особистих потреб, які
він мусить задоволювати, відповідно до обставин
і часу своєї праці. Зате така загальна культурна
потреба, як бібліотека, це вже не особиста справа,
так само, як нею не є апітка в кожному малому
містечку, або ті необхідні гігієнічні умовини, що
відкривають людину від тварин.

Спитайте наших книгів і почувте, що літо
— це сезон мертвий для книжки; влітку ніхто
книжок не купує. Зате знаємо, скільки гроша йде
на предмети вибавів, інколи й на панські витре-
бенки, зв'язані з дорожнім розвитком спорту. Нераз-
думно бачити батьки мусять віддати в дош, щоб
заспокоїти примхи своїх дітей, що хочуть мати
дорогі тенісові чи купелеві строї, всякі прича-
дали до гірських чи річних прогулянок. У тому на-
плетичнику чи валізі, з якою виїжджає наш інтелі-
гент на лонно природи, найдете не один дорогий
предмет, що має на собі сліди нашої високої тех-
нічної культури. На десять таких предметів, які
можна би заступити дешевішими і простішими, ви
найдете напевне одну книжку.

Зате гляньте у валізу пересічного американ-
ця, щоб не пригадувати представників західної
європейської народів: — там завжди лежать
книжки, і то не анісім випадкові — останні літе-
ратурні повинні, з якими він хоче познайомитись

Присилайте передплату!

тоді, коли на це дозволяє йому найкраща пора малодівок.

Оця маленька подробиця не дрібниця і не незначне явище. Коли приходять екації, тоді наш інтелігент веде із собою на селі найпоганіші звички, перебрані від анудженої багаторічної наших оуліт і наслідки в них те, до чого має якнайменше матеріяльних особів: — „великопанський“ спосіб життя. Не відчуваючи великої потреби книжок у місті, тоді коли він зайнятий своєю щоденною професійною працею, не відчуває він їх потреби і тоді, коли покидає місто. Аж зовсім випадково, під впливом такої зверхньої події, як лоп, нараз пригадує собі інтелігент на літвищі, що є такий інтелігентний спосіб „забити час“, як книжка. І тоді виявляється, що на 30 гостей нема 30 книжок і коли їх зібралась сотня, то ніхто не подумав для них приготувати бібліотеку.

Не будемо задумуватись над тим, кільки тижнів треба, щоб відпочити на селі після умової праці. Лектура красеного письменства рідко коли може перетяжувати мовок і не може вона томити тих, що ведуть цілий рік зовсім іншу, нпр. бюрову працю. Нас цікавить тут тільки недостача бібліотек в осередках, де збирається шороку наша інтелігенція, як суспільне явище, що кидас світло на наші сучасні культурні відносини.

У тих чудових гарних оселях, селах і літвищах, куди хмарою залітаються в літні місяці й чужині гості відбиває наче чорна пляма на сонці недостача бібліотек, організованих нашими інтелігентами для їх власних потреб. І те, що вони за-спокоюють там свою фізичну потребу відпочинку, з культурного погляду має дуже мале значіння, коли фізичним потребам не відповідають одночасно духові.

КРОВ НА АРЕНІ.

3 приводу еспанського повстання.

У повісті під поданим вторі наголовком відомий еспанський письменник Бляско Ібанез намагається оправдати питому його землякам жорстокість, що так разить чужинців, які глядять на боротьбу биків. Це — мовляв — еспанці тим способом зуживають надмір своєї енергії, яку колись спрямовували на боротьбу з маврами, опісля — на підбій нового світу; інші можливості замкнені для громадянства адеклагованої до ряду другорядних держав Еспанії.

Ця думка великого еспанського письменника розяснює дещо питання, яке не так легко врозуміти людині з цього боку Піреней: як можна з такою послідовністю кидати бомби, стріляти людей, палити церкви, проголошувати страйки — без ніякої логічної причини? Виховні методи намагаються спрямувати суспільно небезпечні інстинкти у нешкідливому напрямі, даючи змогу нпр. виладувати вроджений людський інстинкт боротьби на спортовому гриші. Еспанська педагогіка до того не дійшла, еспанець мусить проливати кров — байдуже: мавра, індіанця, бика чи політичного противника. Зрештою треба признати еспанцям деякий поступ: більш гуманно вбивати політичного противника, що сам „пхає пальці між двері“, ніж Богу духа винне безборонне звіря. Останніми часами побіч приватних людей виступила на арену еспанського кривавого спорту цивільна гвардія. Убивство Кальва Сотелла, якого допустилася (о іронію!) „служба безпеки“, становить нечуваний політичний скандал: еспанські поліцаї навіть не втопили своєї жертви ані не твердили, що вона наложила на себе руку...

Смерть Кальва Сотелла ствердила понад усякий сумнів, що влада в краю попала в руки людей не лише невідповідальних (в цьому вже здавна годі було сумніватися), але й злочинних, які не лише толерують злочин у своїй демагогічній трусливості, але й самі сплямили свої руки кровю.

У таких умовах армія в Еспанії не може обмежуватися до ролі, яку грає в інших державах: сліпого виконавчого знаряддя в руках уряду, що без огляду на свою партійну закрутку все репрезентує інтереси нації. У нестерпній ситуації, коли владу захопили люди з сутерин, армія — одинока в краю реальна сила, ще не аганізована токсинами „подового фронту“, вигодуваними у московській бактеріологічній лабораторії, та армія не мала обов'язку ані навіть права тим людям повинуватись. Армії не залишалось нічого іншого, як рятувати край через збройний переворот „пронунсіаменто“, як воно зветься по еспанськи (цього роду подія настільки питома для нової еспанської історії, що навіть має окрему назву!).

На оперативну базу вибрали собі повстанці Мароко — колонію відділену морем від аганізованої метрополії, але досить близьку, щоб висадити з неї десант на еспанських берегах. Можливо, що не лише географічний чинник тут рішав, але й людський: залоза неспокійної колонії, загартована у довгій війні з повстанцями Абд ель Кріма та у постійних паціфікаціях, становить найздоровішу частину еспанських збройних сил.

З повені наскрізь суперечних вісток ніхто за кордоном не може собі виробити ясного поняття про положення. Одні певне, що змагання дуже завзяті, що вся Еспанія спливає кровю.

Еспанська нація переживає важкі хвилини, та тепер жалувати її не треба — на співчуття заслуговувала вона тоді, коли злочасні вибори кинули країну на поталу „людовому фронтові“. Те, що тепер діється, мусіло прийти скоріше чи пізніше, бо „еспанська недуга“ увійшла в стадію, в якій необхідно пустити дещо крові.

Подія у далекій Еспанії не можемо розглядати під кутом наших інтересів, хіба — симпатій. До нинішнього дня європейська преса не зуміла точніше очертити політичного обличчя останнього „пронунсіаменто“, його відношення до поодиноких правих партій. З того, що знаємо, можна висити, що повстання не є виразом якогось творчого націоналістичного руху, лише військових кол, куди більше здібних повалити давній злий устрій, ніж створити новий добрий. Не забуваймо, що військова диктатура ген. Прімо де Рівери була прологом до теперішньої драми і що до нині не помітили ми в Еспанії поважнішої правої політично-суспільної течії, здібної перевести основну саванцію, побіду до тої, яку перейшла італійська чи німецька суспільність. Все таки без неоправданих ілюзій можемо ствердити одно: під цю похру на сухій високорічній Кастилії якісь праві національні чинники проливають кров, щоб підняти свою батьківщину з дна анархії, щоб визволити її з тенет Комінтерну. Тому наші симпатії по їхньому боці. (гал.)

ЗА ОКЕАНОМ.

ЗАКІНЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО РОКУ У СТЕМФОРДСЬКІЙ ВИЩІЙ ШКОЛІ.

Дня 16. м. м. відбулося закінчення шкільного року в Українській Католицькій Вищій Школі у Стемфорді. На це свято прибули українські громадяни із самого Стемфорду та з ближчих і дальших місцевостей, головню а Нью Йорку і Брукліна. А були навіть з Оберж та з інших громад стейту Нью Йорк, Нью Джерсі, Конетикат. Разом яких 200 учасників явилось рано в год. 9 на архієрейській Службі Божій, відправленій Преосв. Кир Константином з оо. Антоном і Володимиром Лотовичем та о. Ф. Тарнавським й о. Баландюком як діяконом. Богослуження відбулося в гімнастичній залі новонабудового комплексу будинків зараз через дорогу від головного будинку, а свято закінчення відбулося в одній із шкільних саль.

У програму закінчення звійшли співи українських та англійських пісень, виконані хором самих студентів, починаючи молитвою „Боже великий, єдиний“ та кінчаючи національним гімном України. Вступну промову в признанням для учнів і подякою для вчителів та основника школи вголосив ректор о. Павло Процько, при якому зазначив, що наша стемфордська школа, що стоїть під наглядом католицького університету з Вашингтону, належить до перших серед інших катол. шкіл та є перша щодо успіхів у науці старинної грецької мови завдяки проф. Андрієві Микитякові, вчителю цього предмету. Студ. Богдан Олесь вголосив прощальну промову по українськи з подякою для покровителя школи і настоятеля та вчителів за солідне її ведення; в тім самім дусі говорив теж о. Франсіс Сміт, один із професорів школи, але в англійській мові.

Вкінці промовив по батьківськи сам владика Константин, висловлюючи свою вітху з успіхів науки та роздаючи 8 найстаршим учням дипломи покінченої школи. Дипломи дістали: Богдан Олесь, Мих. Стечик, Василь Шеремета, Михайло Стек, Микола Волєнський, Едвін Дарлінг, Рудолф Посікіра, Григ. Савчин. Всіх учнів було 46, всі перейшли свої курси під проводом згаданих учителів, серед яких є ще Ол. Тиханський і М. Нагірний, які совісно і з любов'ю ве-

ВІД НИНІ
ЛІШЕ ПІДМІНКА КАВИ
'ПРАЖІНЬ'

дуть учнів та виховують їх всесторонньо, включаючи в науку, і спорт.

Після шкільного свята запросив владика гостей на обід до головного будинку, де господарями були вже СС. Служебники, що ведуть кухню. Тут засіли у першу чергу, крім згаданих ще й такі священники: о. М. Залітак із Скрентону, о. М. Данилович із Ньюарку, о. Побуцький із Бери, а перед він о. Ол. Пик, канцлер дієцезії із Філадельфії. При обіді йшла розмова в родиннім настрою, започаткована владикою, який між ін. згадав про вагу виховання в національнім дусі нашої молоді і привітав дорогого гостя, грот. Евгєна Вирового, представника Музею Визвольної Боротьби із Праги. Після того о. Філімон Тарнавський вказав на Стемфорд, як наш культурний осередок, де крім школи порядкується теж українська бібліотека й музей; яке значіння має це для народу, може сказати наш гість п. Евгєн Вировий. Справді п. Вировий був зворушений таким святом, висловив свою радість із приводу оглянення цієї школи, як культурного українського осередка в Америці, і побажав найкращих успіхів іменем політичної еміграції Європи. В дальшому о. канцлер Пик не щадив слів подяки для владики за його великі труди, владика висловив велике признання для суспільності, зокрема для духовенства, за опіку над школою.

Великий, саме в повному розвитку залечено закінчений парк довкруги школи дав гостям відотхнути свіжим повітрям та привітно розговоритися і розпізнатись особисто серед розмов про доцільність такої установи. Вона вповні сповняє свою місію і притягає вже й чужий елемент, бо учні з прилюдної місцеві школи переходять до української, як про це свідчить саме оцей шкільний рік.

ПРЕДСТАВНИК МУЗЕЮ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ У ПРАЗІ У ПРЕОСВ. КОНСТАНТИНА.

Дня 26. м. м. єпископ Константин Богачевський прийняв на довгий розмові представника Музею Визвольної Боротьби України з Праги, п. Евгєна Вирового. Преосвященний докладно розпитував про організацію Музею і праці з для побудування власного дому та упорядкування цього всеукраїнського музею на чужині, а також про українське вище шкільництво в Чехії. Також обіцяв співпрацю першого Українського Музею в Америці, що недавно оснований у Стемфорді, з Музеем у Празі. Преосвященний передав п. Вировому дар від себе в сумі дол. 100.00 на Музей Визвольної Боротьби України у Празі.

КОНЦЕРТ З ПРИВОДУ 20-ЛІТТЯ СМЕРТІ ІВАНА ФРАНКА.

Дня 10. м. м. відбувся у Стайвезент гайоуз в Нью Йорку заходом Центрального Комітету Українських Національних Товариств концерт з приводу 20-ліття смерті Івана Франка при якому численній участі публіки. Програму вповні виконав хор „ОДВУ“ мужеський та мішаний, складаючи твори Кириченка, Сениці, Котка, Лисенка, Недільського, Гайворонського. Оркестри Гайворонського відіграла твори Січинського („Не пора“, співає теж цілою аудиторією). Гайворонського, Лопатинського, Лебедюк. Ву проводі оркестри відспівала дві народні пісні п'на Марія Гела (сопран). Вступну промову сказав М. Мурашко, голова Центрального Комітету, по англійськи говорив В. Цілиник, а святочну промову, незвичайно актуальну, що засновала долю Франка як учителя народу, вголосив д-р Лука Мишуга. При вступі прозвучали знаки з образом Франка і з них покрито кон-

ти уладження концерту. Час концерту приписано тому, що при кінці місяця повно інших м'яз у Нью-Йорку.

ПЕРША ПРОБА ДЛЯ ЗВУКОВОЇ ФІЛЬМИ „НАТАЛКА ПОЛТАВКА“.

В студії Авраменка при 747 Бродвей відбулася 16. м. м. перша проба артистів, що мають грати для звукової фільми „Наталка Полтавка“. Крім арт. Авраменка та його управителя п. Гана були присутні: проф. Константин Шведів, бувший диригент Марїнської опери в Москві. Він перед кількома роками вів українську оперу під дирекцією пні Машир в Українським Народним Домі в Нью-Йорку; він обняв тепер диригентуру музичної частини „Наталки Полтавки“. Ролью Наталки обняла знана і в українських кругах оперова співачка з Метрополитен Опері пні Талія Сабанієва, що грала роль Мотрі в українській виставі опери „Мазепа“ перед 3 роками. Роль Терпелихи обняла пні Олена Діброва, буваша солістка Національного Хору Кошиця, тепер оперова співачка, в Нью-Йорку. Значний оперовий бас, п. Михайло Швець, буде грати виборного, Петром буде п. Дмитро Кріона, той сам, що співав роль Андрія в опері „Мазепа“ у виставах поза Нью-Йорком. Возним буде п. Михайло Водяний, знавний український публіцист, Миколу грає сам арт. Авраменко. У фільмовій виставі оперети Котляревського буде значно розширена.

40-ЛІТТЯ ПРАЦІ ОЛЕКСАНДРА КОШИЦЯ.

Цього року минає 40 літ, від коли проф. Олександр Кошиць розпочав свою діяльність як організатор та управитель народних українських хорів. Після покінчення семінарії молодий Кошиць пішов учителювати в церковну школу в селі Грузькій, київського повіту і там зорганізував свій перший народний хор, з яким співав у церкві. Після цього пішов на вищі студії в Академію в Києві і тоді розпочалась його музична кар'єра, яка поступово дала спомогу Кошицеві стати директором Українського Національного Хору та обійхати цілий культурний світ з українською пісню. На закінчення 40-ліття проф. Кошиць виступив із найбільшим українським хором в Америці — теж із церковною музикою — в найславнішій музичній галі, Карнегі Гол. у Нью-Йорку, в неділю 31-го травня. Нема сумніву, що українські хори ашанують відповідно 40-літню працю проф. Кошиця на полі українського хорового мистецтва, композиції та праці в етнографічній діяльності.

Зголошуйтесь на передплатників Вібліотеки „Діла“!

12 томів річно.

Досі вийшли у Вібліотеці „Діла“:

Ціни для передплатників „Діла“:

Улас Самчук: „Віднайдений рай“. Стор. 164.	Ціна 2.00 зол.
Новелі автора „Волоні“.	
Софія Яблонська: „З країни опію і ризи“. Стор. 198.	Ціна 2.50 „
Враження з Книгою нашої мандрівниці. Кількадесят ілюстрацій.	
Барде Д. Оревілі: „Тортіці“. Стор. 205.	Ціна 2.50 „
Архитектур великого письменника.	
альзак: „Чародійна шкіра“. Стор. 180.	Ціна 2.50 „
Повість одного з найбільших повістярів світа.	
друкується: Ольга Кобиланська: „Апостол черні“, повість, два томи.	
Кожний том у кольоровій мистецькій обгортці П. Ковжуна.	

Для наших передплатників за 12 книжок 18 золотих.

Приспішують земельну реформу.

Польська преса пише, що незалежно від приписання земельної реформи змінять основні постанови закону про земельну реформу з 1925 р. Після зміни згаданого закону міністерство хліборобства сподіється, що запас землі під рілну реформу збільшиться на 325.000 га. Запас зе-

млі вдається збільшити таким чином, що новела зменшить простір господарств землевласників, які самі господарять. Покищо не устїяли ще, чи зміну закону про земельну реформу переведе уряд шляхом декрету президента чи цією справою займеться сейм і сенат.

Перед зміною закону про девізові обмеження.

В міністерстві скарбу працюють над новелізацією декрету про девізові обмеження. В новелі візьмуть під увагу всі дотеперішні розпорядки центральної девізової комісії у справі девізових обмежень. Таким чином новела склосифікує дотеперішні постанови у справі девізових обмежень. Розпорядок міністра торкаться теж фінансових взаємин Польщі з емігрантом.

Кружляють поголоски, що від 1. серпня ц. р. особи, які виїжджають за кордон, зможуть взяти зі собою лише 250 зол. а не 500 зол. як дотепер. З квотою 500 зол. можна буде виїхати до Австрії, Мадяричини та Югославії, бо з цими державами Польща має компенсаційні договори.

Хто буде новим львівським воєводою?

Польська преса пише, що теперішній міністр суспільної опіки Маріян Зинадран Косцалковський обійме становище львівського воєводи. Дотеперішній львівський воєвода Боліва-Пракмонський уступить у найближчому часі.

Крім того кружляють поголоски, що станом вище львівського воєводи обійме начальник Сухелек-Сухоцький з міністерства внутрішніх справ або ген. Зажичський, колишній міністр промислу і торгівлі.

Емісія більону збільшена до 470 мільонів зол.

На основі ст. 7. і 6. розпорядку президента з 13. жовтня 1927 р. про стабілізацію золотого та згідно з порозумінням з Банком Польським квоту

емісії срібних, ніклевих і бронзових монет устїянено в дні 10 липня ц. р. на 470 мільонів золотих. Дотепер емісія більону сягала 426 мільонів зол.

о. О. ПРИСТАЙ.

62

В АМЕРИКАНСЬКОМУ БАВИЛОНІ.

31. У ВЛАСНОМУ НАСВІТЛЕННІ.

Виповівши посаду Л. Угринові, розписали ми конкурс на опорожнене по ньому місце. На наше оголошення у пресі вплинуло 13 подань, що більше нагадували гуморески, ніж прохання. Взагалі ці „писання“ американських дяковчителів досить добре характеризують їх авторів. Тому наводжу їх тут кілька з різних часів, ні трохи не змінюючи тексту:

I.

Філадельфія, 14. I. 1930.

Слава Ісусу Христу!

З нагоди дня нижнього подаю свою адресу, де ваше оголошення і в мене остало до уподоби. Я є той сам, чого не могу багато писати. Свідства не даю, покже при собі не маю, хіба на бажане то мусить бути. Коли і то буде потреба. За п'яно може написав. Коли буде для мене місце, прошу дати відповідь на адресу мою.

Здоровля вас усіх до побачення засилаючи

Павло Г... 816 Франклін Стріт Філадельфія.

Павло Г... Дяковчитель.

II.

Все Чеснийший Отче!

Повдадем ся з газетів же для вашій парафії потрібно Дяковчителя. Отож зголошую ся. Естем родом з Якова Старого повіт Яворов билем в краю 12 років якком а ту билем 6 місяців на Амбіг при Отсу М. Даніловичу. Отож если си жєлаєте мене доброго длка мати то прошу ми тикет¹⁾ на трин²⁾ прислати ан в тій хвалі до вас приїжджаю а вам за ваш тикет вам поверну, бо несто мисл розходит же огроші тільки Я за готовим вашим тикетом борше до вас трафлю коли дістану отповідь од вас а розумієся і заравом і тикет то я зарав той час приїжджаю до вас а не пожадуєте того і будете досит з мене задоволені.

Мое почтеніє Феодор П...

П. С.

Адрес до мене то я вам подаю готову свою куперту тільки прошу о скорій отповіді!

¹⁾ Білет.

²⁾ Заліанниця.

III.)

Писаний Рока 1915, марцус 5-го.

Сла Ісусу Христ а утих я буду чекати навкі Богу сатому.

Та туй читав газету же комітет парохій г. к. во Бутлери Па. пак яким прочитав от треба їм дяко учителя та пишу я їм што я Б... Василь што я якби їм треба та як собі ненайдут то я так розумію што якби хотіли та яб мог того кончити тай мадарских бука бих учил бо я уже учил руского писма и у краю діти та можна што мене би и туй полюбили я са углашаву та якби мали дяду то я могу ото ушитко кончити што їм треба то просибих я їй обили такі добрі обили утписали насиси отвіт обх я знав ош штоїєнзюмнов и сого бо я собі буду глязати дайденіде кит и сего нич та больше їма низнами што писатино позаравлау їй дуже красно тай ушитких членов которі там живот во Господі писни куртими словами запираву лист най устанут адрасі ис паном богом Гут бай писав Б... Василь двайцять шість роцинь.

IV.

Монессен Па. Фебр. 6. 1909.

Слава Ісусу Христу.

Всєчестнии Духовний Отче свьашениче д Пастору Словесного стада оголошую са Дюних за п'яно а учителя я походжу Из стоїци берешкої села Дусина я читав у свободі где було голошено ош тко розуміє хоральний спів на 2. гласи апрошу умене то не хор ане хоральний глас умене називатса хор из 4-ох гласов А. Б. Ц. Д. тот лапрошу некличу 2. гласний спів ошто хоральний умене то називатса простопініє за то прошу най будут ласкані услухати Мою науку накотру могу їм проуказати перед колькома свьашеникома але прошу изомнов Дуже тьашко служити во церкни низажу вам накратко боля співам хоральним неможу Инак Долем Так як у Львові а Унгварі тай прошу заласку укигах стоит поглаголу за учин школи у Унгварі і кус у Львові бтоса буде тичити наше тобуде указано уочи кет буде кому айбо яса так надію што такого небуде крім них штоби міні Доказав — 1. читати рускє аписати лем так. Словенские и угерски Магіарски И кус Англички потому тото ушитко Изредетелно ошколу троаку першу школу малих дітей потому другу ошколу дорослих а так и побрачникі! знаву учити свічки і релігію из релігії! апотому Можу и дотетраального представлєніа учити вєдним словом нажожаний способ а не те ієє што до дрого пункта 2. спів Церковний 8. гласний надлі страни на Галичанский И Угросурский чистое простопініє церковное. И так розумієса отпустителні і чудесні Иконам и болгарскі И подобні самогласні стихирні вєдним словом будут видіти Мої должности аж бог милостивий допоможе сонєднитиса низама, то будут казати правда а так што думавет хвалитиса айбо то треба хвалитиса як єсним апак и Мусит чоловік И указати тото Изчим Хвалитса ботото діло что чоловік знаетого буди

³⁾ Третій і четвертий лист є від закарпатських дяковчителів.

Як то було в Буцневі.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ.

До Хвальної Редакції часопису „Діло“ у Львові.

В „Ділі“ з 16. VII ч. 157 появилася новинка про події на спортово-руханковій святі „Каменярів“ у Буцневі, пов. Тернопіль, підчас якого напали „стшельці“ і знищили вітязьну браму, прибрану національними прапорцями. Тому, що допис був невірний, а при тім написаний так, що неслашно кривдив „Каменярів“, просимо помістити правдивий допис, зладжений на підставі відомих неочиних свідків.

Дня 12. липня ц. р. відбулося спортово-руханкове свято „Каменярів“ у Буцневі, пов. Тернопіль, в якому взяли участь „Каменярі“ з Луки Великої і Прошова. Свято відбулося на виїзній арені у громаді площі. До свята ніхто не хотів допустити місцеві „стшельці“ і тому перед святом увійшли безправно на площу і почали грати в копанний м'яч. В год. 3-й увійшли на площу „Каменярі“, принесли зі собою вітязьну браму, прибрану жовто-блакитними прапорцями і вкопали її при вході на площу. Рівночасно голова Союзу Каменярів п. Віблій візав „стшельців“, щоб вони опорожнили кам'яницьку площу, який має розпочатися свято. Коли „стшельці“ не хотіли зійти з площі, кам'янярі звернулися до місцевого солтиса, який підписав умову про вивіз площі, щоб він площу опорожнив. Сол-

тис зразу написав письмо, в якому зазначив, що площа належить до кам'янярів і „стшельці“ не мають права її вживати. Коли „стшельці“, вказані письмом, площі так не опорожнивали, прийшов солтис особисто. „Стшельці“ його не послухали також і тоді кам'янярі силою витиснули „стшельців“ з площі і розпочали свято.

В часі свята „стшельці“ Ян Ясінський, Владислав Сандлок, Станіслав Моравський, Владислав Оберляйтан та інші вдерлися на площу і розпочали галубурду. Мим ішим вони кинулися на входову браму, звалили її і почали доплати жовто-блакитні прапорці. Присутні на площі кам'янярі кинулися на них і виперли на вулицю. Брону впорядковано, встановлено на місце і приступлено до дальшого виконання програми. Під охороною кам'янярських впорядчників свято закінчено в спокою.

„Стшельці“, виперті на вулицю, розпочали авантюри з людьми, які здалека приїжджали до кам'янярських вправ. Підчас тих авантур стшельць Владислав Сандлок пробив ножем селянина Атаманчука. Такий є дійсний стан справи.

З належною пошаною
За Головну Радю Союзу Української Поступової Молоді ім. М. Драгоманова „Каменярі“ у Львові:
О. Навроцький, голова, П. Костюк, секретар.
Львів, 22. липня 1936.

ОДНА СТОРІНКА З ПОБУТУ НА СТУДІЯХ У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

МІЖ СТІЛЬЦЯМИ.

II.

Щодо культурної праці серед стрільців, то вона більше періодично починається щорічно в 1922 році, коли почався курс неграмотних при відділі сотника Газдайки. Учасників курсу було 28. У першій році праця обмежувалася до відчитів, (було їх 12), які я давав в неділю передпо-люднем. На відчитках пересічне число 60 чоловік. Треба також згадати, що Українська Акад. Громада у Брні не забула в 1922 році і на своїх годових братів на Великій Україні. Улаштували концерти у Брні і околичних селах на цю ціль. На концертах крім хорових точок, виведено також українські танці.

У 1923 році, коли то до Брна приїхало на студії багато студентів, починається більше планова праця. При Українській Акад. Громаді закладають „Просвітний Клуб“, що мав теж за ціль просвітню працю між стрільцями. На перших сходинках Просвітнього Клуба скла-дено план просвітньої праці серед стрільців. Першим почином такої праці були курси для

неграмотних, а саме: у відділах соти. Газдайки і пор. Цурковського, де вчив Іван Федорович, і в відділі пор. Устияновича, де вчив В. Мельник. Крім науки, грамоти та рахунків, викладали там історію гадинського князівства та географію. Для курсантів майже кожної неділі відбувалися ви-клади на теми: історичні, господарські, з гео-графії та медицини. Заходом Української Акад. Громади і Просвіти при українських робітни-чих відділах, зорганізовано для українських стрільців фахові курси з обсягу „сільського го-сподарства і кооперації на те, щоб стрільці, сільські хлопці, могли використати свій побут на еміграції у краю, з високою господарською культурою. Головним ініціатором цих курсів був Янжир, студ. ветер. Михайло Холєвчук. У першій половині року відбувся кооператив-ний курс, у другій пасічний, яким проводив професор Ветеринар. Академії у Брні д-р О. Гі-кеш. На курс ходило 37 стрільців і 35 аложило іспит з добрим поступом. Святочне закінчення

курсу відбулося в аві. Ветеринар. Академії при у-часті запрошених гостей та членів нашої емі-грації. Промовляли професори та організо-ри курсу. Помічне приладдя, вироблене курси-тами, передано на пам'ятку музею „Земського Устипеді“.

Про дальшу просвітню працю серед украї-нських стрільців не маю точніших інформацій. Знаю, що відбувався ще курс огородничого сади-ниці та гарбарського.

Українські студенти не забули також обся-жувати чужинців з нашою культурою. З по-чатком 1923 року улаштовано публічний кон-церт в роковини Т. Шевченка в залі чеської Го-сподарської Академії. На концерт розіслано ба-

Коли і чим? Перед

соняшною купіллю
і то тільки

НІВЕОЮ

Крем NIVEA
від зол. 0.40—2.60
Олійок NIVEA
від зол. 1.—3.50

прошення професорам університету та інших високих шкіл і визначнішим чеським громада-нам. Концерт був досить обаяливо підготовле-ний, з двома рефератами. Українська Акад. Гро-мада хотіла обсяжувати чужинців, а головне чехів з нашою історією та літературою. За гро-ші моїх співселян в Америці, села Стрільнич, старосамбірського повіту, закуплено брошури, написані чеською мовою, з обсягу української історії та літератури, які розіслано всім студен-там історії та літератури, які розіслано всім студен-тським Громадам, як також бібліотекам пооди-ноких факультетів, і повне видання творів Т. Шевченка українською мовою.

На цьому місці ще раз сердечно дякую сво-ім співселянам, які живуть в Америці, за та-кий шедрий прошений дар. — При Українській Акад. Громаді був хор і секція копаного м'яча.

Слід згадати, що українські студенти жили в дуже дружніх відносинах з болгарськими сту-дентами. Між іншим, деякі з них були членами Українського Акад. Хору.

З усього того виходить, що українські сту-денти у Брні дбали не лише про свої фахові студії, але опікувалися також і меншими брата-ми-стрільцями.

Цих кілька вражень писаних з пам'яті при-гадує гарні часи, повних запалу і корисної праці.

Д-р Микола Янів.

В. ЛІХТЕНБЕРГ.

СПАЛЬНЯ.

Фріцкові пощастило добитися іще до одного місяця на фестивалі при томболі. Хоч не мав він пе-ресудів, добував він щастливу свою авіацію в то-му, що його місце було біля прегарної білявої ді-вчини. Дівчина не дивилася на сусідів, уся задив-лена перед собою на естраду, де сиділа дирекція томболі. Картку з числами тримала в руці вер-вово і ногою виступувала тям під музичку тру-бою оркестри, що скорочувала людям час.

Фріц мав добрий настрій в опалуду на своє сусідство. А що нудно йому було, то рішав почати розмову: „Ви дуже охвильовані?“ таким при-ятельським тоном, що рідко коли має у своїх су-проти чужих дівчат. Дівчина навіть не глянула на нього. Побачив, що ця метода недобра. За хви-лину змінив тон:

— А чи ви знаєте, пані, що у грі найбільше шастя має той, хто найсильніше вірить у своє шастя?

Це зробило деяке враження. П'яний отан, немов би м'яв і вона задумаво відповісти:

— Коли так, то я мушу виграти опальню, бо я вірю в це дуже сильно.

Він скористав негайно з нагоди щоб пред-ставитися:

— Фріц Маншпел.

— Анна Павльман — відповіла вона.

— То ви хотіли б відразу здобути головну виправу, дубову опальню? — спитав він з усміхом.

— Певно! А ви ні?

— Навіщо мені спальня! Я прийшов сюди для мотоцикла.

Щойно тепер Анна глянула на нього з висо-ким поштовхом мотори:

— Ясна річ! Мотоцикл це ідеал сучасних молодих мужчин! — сказала.

— А щож ви маєте проти мотоциклів?

— Проти мотоциклів нічого, а проти моло-дих мужчин дуже багато.

— Але страшно! — закартував Фріц.

Анна дивилася поважно, з таким самим докором.

— Вх, знаю я вас усіх! Вам у голові тільки приваби, опорт а про поважне життя ніхто з вас не думає.

Фріц мусів засміятися:

— Вибачте, що поважне життя має спільно-го з дубовою спальною?

— О, дуже багато! Що ви можете зробити з мотоциклом? Хіба розбиватися з ним по вулицях? Зідати кілометри. Але коли наприклад ви хотіли би оженитися, то щож вам мотоцикл?

— Але я не думаю женитися.

— В тому то і річ! — сказала сухо дівчина, ябни хотіла на цьому закінчити розмову.

Музика греміла і залюнула звуками широкий майдан. На естраді були виставлені нагороди. Хвилюю півніше сурми дали знак, що лічнуть ви-кликати числа. Юрба посулулася вперед.

— Починається! — сказала тихцем Анна і притиснула картку до грудей.

— Нехай живе мотоцикл! — закартував Фріц алобно.

— Нехай живе опальня! — відповіла сусідка.

Сусідки попросили їх замовчати. Директор томболі сказав коротку промову. За хвилину якийсь малий сирота почав втягати числа.

— Чотирнадцять.

Фріц закрив своє праше число.

— Ви маєте шастя? — сказала Анна, не най-шопши 14-ки на своїй карті.

— Шастя приходить туди, де є розумне ба-жання — сказав Фріц, який з приємністю почав собі плузувати з вайнової дівчини.

— Ех! — відризалася вона — перше вдатне число ще ніколи не принесло нікому шастя.

— А всеж це ліпше, як ніщо.

— Сидіть тихо і не перебивайте, ви гото-цільові!

— Ви самі почали перші розмову

— 78!

— Анна глянула на свою карту

— Нема! — відповіла пригноблена.

Фріц ствердив ділово:

— 78. другий ряд, у мене є.

— Знову? — покинула головою адинава

Анна.

— Так, так, два числа по черзі, то завсіді добрий початок.

— Ви зовсім не заслужили на таке шастя! — сказала Анна з глибокою повагою.

— Може і не заслужив, але маю його і цього мені досить. Витко, що шастя не дуже цікавиться спальною.

— Коли так, то воно таке саме неповажне, як ви!

Викликали число за числом. І вже за короткий час Фріц покрит на своїй карті сім п'ять, тоді, як у Анни було покрито тільки одне.

— Бідна дівчина — сказав Фріц щиро.

— Я справді не маю шастя — сказала ме-лнхольно Анна.

— Ви маєте нареченого?

— Ні. Чому питаєтесь?

Нині у Тетрі Ріж-орґаніст і сміх і ще аз сміх не комедії „Мало що не ніч пошлюбна“.

Ціни найнижчі.

Велитенські школи непрактичні.

НЬЮ-ЙорК, 1. липня. (В.а. кор.) Підіймаються голоси проти зосереджування молоді у велитенських школах, що творять молоде муравлище із 10.000 та більше людей. Посадник Нью-Йорку Ля Гардіє в той думки, що ліпше будувати цілу низку менших шкіл докрити одного готовного будинку, ніж приміщувати в одному будинку тисячі учнів. Відноситься це головню до „тайсул“.

Таку засаду проповідує Опільний Виконавчий Комітет під проводом п-і Рігельман. Комітет обґрунтовує свої висновки на підставі доповідних оту-дія відносин серед шкільної молоді. Комісія хоче,

що в менших організаціях є ближчий контакт між молоддю й учителями і сердечніші відносини. На тім айсують учні і скорше мотимуть поки-нути школу. Велитенські будинки нагромаджують стільки молоді, що не можна П як слід до-глянути і поведсти.

Коли Але про економічний бік справи, то мо-же бути один головний будинок із великою салею на гімнастику та вібання, але будинки із класа-ми можуть отояти групами недалеко і бути са-мостійні.

Політична амнестія в Австрії.

ВІДЕНЬ, 23. 7. ПАТ. Нині оголошена амне-стія вернула свободу 10 тисячам обвинувачених і засуджених до 10-ох літ за державну зраду, змо-ву проти безпеки держави, підбурювання. за

непослух і соціалістичний та гітлерівський пере-ворот 1934. р. Більшість засуджених на 10—20 літ помилують також. У в'язницях лишились ще 224 політ. в'язнів, між ними б. міністр Рітцен.

Англія висилає до Європи воєнну флоту.

ВАШИНГТОН, 23. 7. ПАТ. Державний се-кретар Гол заявив, що правдоподібно Злучені Держави вишлють на європейські води воєнну

ескадру з огляду на те, що положення в Євро-пі неспокійні.

Що діється в Абісинії?

РИМ, 23. 7. ПАТ. Італійське міністерство ко-лоній заперечує вістки про війну в Абісинії. Пів-урядові кола додають, що „очищення“ даль-

ших теренів поступає і допускають можливість, що при тій методи італійці могли отримати з від-окремленими частинами розбитих абіс. військ.

Самогубство анархіста Беркмана.

ПІС, Франція. Олександр Беркман, знаний анархіст, що був діяльний в Америці разом із Еммою Гольдман, похована самогубством вистрілом із револьверу. Його поховала Емма, що була де-портована разом із ним до совітської Росії в 1919. р., але обоє потім виїхали із Совітів окремі.

Беркман встановив в Америці замахом на президента Карнері Стіл Ко. в Пітсбургу. Клея Фрік, в 1892. р. і за це відсидів у криміналі 13 літ. Помер у 66. році життя.

Льокарненські наради.

ЛЬОНДОН, 23. 7. ПАТ. Нині в год. 10.30 по-чалися на Давнін Стріт наради представників тох держав від проводом прем. Болдуїна. Прем. Болдуїн з летунського майдану поїхав негайно на нараду, що покінчилася в год. 12.45.

РИМ, 23. 7. ПАТ. Льондонський і париський уряд обіцяв повідомити римський про хід льон-донських нарад.

— Бо хочете мати опальню.
— А чи я маю хотіти мотоцикл? Коли не маю нареченого, то можу його ще мати. Як є вже своя кімната, тоді легше виїти заміж.
— То певне. На мотоциклі до шлюбу не поїдеш.
Вийшли ще одне число і Фріц привернув увагу деяте на своїй картці. Тоді прийшла йому думка до голови і він поклав картку й на коліна.
— Що це значить? — спитала здивована.
— Замінююсь картками. Я бачу, що вам спальної потрібніша, ніж мені мотоцикл.
— Оправді? Ви поважно...
— Зовсім поважно — і взяв від неї картку з одним накрітним числом.
— Дуюю дуже. Ви ліпші, ніж робите працівня.
— Мене тішить, що ви можете поправити свій погляд про мотоциклістів.
Числа вилізували далі. Тимчасом Фріц по-чав уже обшарпувати числа на новій картці і дійшов швидко до 12 чисел, тоді як на картці Анни не вийшло за той час ні одного нове.
— Ви скоро підете на своїм мотоциклом. Ви маєте більше чисел, ніж усі інші.
— Мені байдуже.
— О, вже вам байдуже?
— То ви гадаєте, що мотоцикліст не має права до спальної. Як теж можу колись ожени-тись. І тоді карта би мала спальною.
— Комітна річ! — сказала Анна. — Що з вами сталося?
— Це все залежить від впливу, якому чого-вік піддається. Якби всі мотоциклісти мали на-году вести таку розмову, то світ напевне вигля-дав би інакше.

— Ви кешкуєте собі з мене!
— Ані трохи. Якби я жартував собі, то я вже давно мав би мотоцикл.
— Це правда — сказала переконана дівчина. Томболя йшла далі. Але тепер карта Фріца стала якби зачарована. Останні три числа не ви-ходили. Анна сказала поважно:
— Не треба легковажити собі щастя.
— Можете бути спокійні, я не дуже цим журюся.
Ще за хвилину дві преші виграні припали якимсь чужим людям. Іще хвилину і томболя скінчилася.
Коли Фріц та Анна вийшли з фестиву був уже вечір. Вона йшла з похилою головою, а він усміхався. Ішли поруч, як давні приятелі.
— Чи ми ще зустрінемося? — спитав він нараз, коли ввійшли в одну малу вуличку.
— Чи годиться.
— Не маю нічого проти... Ви дуже симпа-тичні.
— Він стиснув їй сильно руку, а вона дуже щасливо всміхнулася.
— Шкода — сказала вона після мовчанки.
— Чого шкода?
— Що ви через мене втратили мотоцикл.
— Нічого не шкодить — сказав він з усміш-кою. — Нащо мені другої нагороди на льотерії, коли я дістав першу?
— На розумію — відповіла дівчина з розши-реними очима. Хвилину подумала і всміхнулася, зрозумівши.
Розпрошавшись, малю таке враження, якби вона та її приятель адобули на льотерії дві перші великі виграні.

Перекл. в. г.

Еспанський уряд уступив

ЛИССАБОНА, 23. 7. ПАТ. Севільська радіо-станція повідомляє, що мадридський уряд усту-пив, передаючи владу революційному коміте-ті під проводом Азани.

МАДРИД, 23. 7. ПАТ. „Газета де Мадрид“ містить декрет, підписаний през. Азаною і прем. Хіралем такого змісту: Влада над провінціями Валенсія, Аліканте, Кастилія, Куенка, Альбасте і Мурсія переходить в руки делегованого ко-мітету, що матиме всі атрибуції народного уряду.

До Впов. Передплатників Складанки П. К. О.

розсилаємо з нинішнім числом, якими просимо надсилати перед-плату на серень 1936 р.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

ВСІ БОЄЗДАТНІ У ПОВСТАНЧИХ РЯДАХ.

ЛЯ АНДЕ, 23. 7. Нім. Інформ. Бюро. За вчорашній день не було на пірнейському фрон-ті важливіших змін. Повстанчі війська ген. Моха, що там оперують, посуваються у глибину кра-ї трьома кільцями, зложеними пів на пів з вол-ків та цивільних добровольців. В околиці Но-вари і Пампемони лише старі й малі хлопчачі лишилися по селах — всі боєздатні пішли у повстанчі ряди. Навпаки на північ від Андаре-за населення підтримує уряд.

БОІ ПІД САН СЕБАСТІЯНОМ.

БАЙОН, 23. 7. ПАТ. Нині від рана чути силь-на канонаду від м. Сан Себастьян. В око-лиці міста йде бій повстанців з пампемонської армії з урядовими військами.

ЧИ ФРАНЦІЯ ПОМАГАЄ ЕСПАНСЬКОМУ
УРЯДОВІ?

ПАРИЖ, 23. 7. ПАТ. Посол Доманж вис-терпелістю, домагаючися вняснення, чи справ-ді французький уряд віддав до диспозиції еспанського зброю та муніцію і на якій осно-ві.

ДАЛЬШЕ БОМБАРДУЮТЬ БРИТІЙСЬКІ
КОРАБЛІ.

ГІБРАЛЬТАР, 23. 7. ПАТ. Еспанські літаки кинули кілька бомб на брит. торпедовець блз Тарифи, але не влучили. Торпедовець відповів стрілами.

БРИТІЙСЬКІ ВОЄННІ КОРАБЛІ У БАРСЕ-
ЛЬОНІ.

БАРСЕЛЬОНА, 23. 7. ПАТ. У пристані стоїть один брит. контрторпедовець; три дальші при-чалють ще нині.

РЕСПУБЛІКАНСЬКА ВЛАДА РЕКВІРУЄ ЦЕР-
КВИ І АРЕШТУЄ СВЯЩЕННИКІВ.

БАРСЕЛЬОНА, 23. 7. Амас. Каталонський уряд опанував ситуацію в місті. Він зареку-вав редакції праних часописів, катедр та кіль-ка церков, що мають велику мистецьку ар-тість; на мурах вивішено написи: „зарекіро-вані каталонським урядом“. — Губернатор Гу-ельви наказав арештувати трьох священиків, яким закидає, що вони боролися у повстанчих рядах.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

У Мексику проголосило страйк 62.000 гір-ків для солідарності з персоналом електрич-ескої Бритійський міністер колюній заявив, що не вважаючи на дуже грізне положення в Па-стинії, уряд не змінить своєї політики у том-краю, доки не дістане звіту королівської ком-сії, яку заіменують найближчого тижня.

Японська преса занепокоєна положенням у Китаю тому, що після присмиріння падіння пресвіній Чангайшек буде занатно сильний.

Французькі робітники аарстатів Пежо та металівці з околиць Бельфору проголосили страйк, що обняв 25.000 людей.

Успіхи на фронті залежні від справності збро-ї. Постійно підпомагайте матеріально Ріж-Школу — тоді рідношкільний фронт буде сильний!

Аполло. „КНЯЖНА ЧАРДАША“

з Мартою Еггерт.

„Домініальний День“ у Канаді.

ТОРОНТО, 1. липня святкували канадці „Домініальний День“ на відміну 60-ліття існування конфедерації провінцій. Дня 1. липня 1867. р. злучилися разом провінції: Вища Канада, Нью-Бронсвік і Нова Шотландія. Вони дістали від Англії права домінілії і свою конституцію, звану „Законом Британської Північної Америки“. Після того прилучилися поступово західно-канадські провінції.

Із „Домініальним Днем“ злучилися ще два інші пам'ятні випадки. Минуло 60 літ від виступу першого заїзничого поїзду лінії Інтерконтиненталь Рейлвей із Галіфаксу до Довішньої Канади; крім того минуло 50 літ, як до Вінніпегу прибув перший трансконтинентальний поїзд залізничної лінії Рендівей Рейлвей, званої коротко від перших букв „Сіпір“.

Англія буде найбільший корабель.

НЬЮ-Йорк, 2. липня. (В. кор.) „Геральд Трибун“ приносить вістку з Лондону, що Англія робить плани на будову найбільшого корабля із усіх, які досі існують. Буде це „Кінг Джордж“,

ще більший ніж недавно збудований „Квін Мері“ і буде мати 83.000 тонн містотні. „Квін Мері“ має 80.000, французький „Норманді“ 82.000 тонн містотні.

Повітряна оборона Аляски.

ВАШИНГТОН. Департамент війни робить приготування до оборони Аляски тим, що ула-

джує в Алясці постійні летунські стації для захиту тисячки воєнних літаків.

Дош у часі погоди.

У минулий понеділок панувала — висловуючись стилем метеорологічних комунікатів — соняшна погода, при незначній захмаренні. А все-ж впав дош, навіть досить рясний.

Однак було б помилкою, вважати це за щось незвичайного, навпаки, повторюється таке явище точно щомісяця: ріжниця тільки у кількості „дошу“. Бо не є це звичайний дош, перед яким люди хороняться під стріхи або паравози. Той дош — це численні витри, які падають у тягнених Державної Лютерії, а їх кількість залежить від класу тої Лютерії.

Саме 20-го ц. м. минув останній день тягнення другої класи тридцятьшостої Лютерії. В цій дні вильосувало не тільки дві головні витри по сто тисяч золотих і

постійну денну витру, але також ті зпоміж більших витри, які лишалися ще у колекції. Остаточний вислід тягнення англійців так:

По сто тисяч золотих виграли числа 97034 у Лодзі і 136803 у Познані, а також у тутешній філії одної з варшавських колектур. П'ятдесят тисяч і двадцять п'ять тисяч золотих припали Кракові на числа 56840 і 64746; акції у Львові програно лось ч. 170678 на який впала витра двадцять тисяч золотих.

Як бачимо був це справді „дош“ витри, дош, який з певністю не зпаує нікому гумору. Хто хоче мати англійця, щоб і його зросив подібний дош у найближчій місяці, хай не забуде відновити лось третьої класи, якої тягнення розпочинається тринадцятого серпня н.р.

НОВИНКИ.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЯ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всім оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.

— Живець Черче, вілла „Надія“ — першого рядний пансіон, окрема ідалія, веранда, знаменитий харч, повний комфорт, поручає кімнати. 2438 1—10

— Наш наймолодший чейст Іван Барвінський виступить в суботу 25. ц. м. в год. 6.05 в радіо та відіграє кілька творів Генделя та Жана Гіре. При фортеп'яні п. Наталія Барвінська.

— Трамвай ч. 9. і ч. 10. не можуть завтра, 24. ц. м. після 23. год. переїздити вулицею Зиблівнич, тому „десятка“ доходитиме лише до вул. Зеленої, „девятка“ йтиме через вул. Коперника і Томіцького.

— Львівська хроніка. Цієї ночі вломники обікрали професора політехніки М. Осінського (Мурарська 251), Д. Дідика (Сигнавка), К. Червінського (Річна 45), служницю Анастасію Шевчука (Сенаторська 4). — 26-літній співак-сольний ювелірського склепу в Марійській галерії Макс Кернер (Замарстинівська 50) намагався отруїтися в готелю „Континенталь“ (вул. Різницька). — Поліцей стрінув у ресторані при вул. Соняшній 19. двох злодіїв В. Маєвського і В. Сафінського і хотів їх арештувати, — тоді вони кинулися на нього; у власній обороні поліцей вистріляв і поранив різника Фрідмана. Обоє злодіїв арештували. — 16-літній Юліан Вільф зник від кількох днів. — Здвіслав Гардзак украв перстень Катерини Богучий, що не хотіла стрічатися з ним. — Ж. Стерняк з Рогатина віхав мотоциклом на таксіву на площі св. Духа. — Цієї ночі обікрали Н. Горювця (Я. Германа 6) і Б. Хоміцьку (св. Софії 38).

— Краєва хроніка. Умово хорий Я. Семичук з Беремня убив Мозеса Геллера і тепер укривається. — 16-літній Іван Сухецький з Потока Золотого відібрав собі життя, бо... його стрий не хотів йому купити нового одягу. — Невідомі злодії викопали на цвинтарі у Вершині (Нідагеччина) домовину московського старшини і заклали відтам золоті медалі. — Віят Білої (Чортківщина) Корнелів Сроковський упав до криниці, яку сам будував, і убився. — Бандити ограбили лім Шелюка Ансельмана в Ляшках Ковор-

лівських (Перемішлянищина) та Гриця Мельника, що віз муку. — В Пасичній коло Надвірної помер нагло гірник Стан. Сухай. Ведеться саїдство. — Микита Фердуняк зі Старуні перевернув віз з дровами, яке придушило його на смерть. — Підчас помірив пасовиска в Бортиках, бучацького повіту, місцеві селяни напали на Василя Бойка і побили його до неспроможности. — В Зеленій (Надвірнянищина) вибухнула пожежа лісів. Мотор з двома інжинірами, що їхали туди, наїхав на залізничний віз і поранив його пасажирів. Секретар надлісництва, Андрушевич сильно потовчений у голову й лице, його сестра має поломані ребра. — В Станіславові столярські робітники, перервали страйк з хандинною, як їм підвищили платні на 25 прц. — Самбірський суд покарав 8-ма місяцями в'язниці Володислава Гука за те, що сфальшував залізничний білет і Розалію Вітко 7-ма місяцями за авантюру в дрогобицькій Суспільній Обезпечальні; Михайла Кравця з Губич на 10 місяців за крадіж курей та втечу з арешту. — Страйк у фабриці дріжджей у Лисиничах покінчився.

— Велика пожежа в Підгороднях, пов. Стрий, знищила господарство Дмитра Бутима і сусідські забудовання. Згоріло кілька господарств і багато свіжо зведеного з поля збіжжя.

— Повітряна труба перейшла минулого вітгирка над підваршавськими місцевостями Воломін, Кобилка, Лесникована і Осів та наробила багато шкоди. Рівночасно упав град величезної курячої яєця. Буря помиривала дерева з корінням, поєзирала дахи та понищила збіжжя. В Кобицях вітер зірвав 20 метровий дах з цегольні, який придушив і поранив кількох робітників.

— З пантифлем — на учителя. Перед окружним варшавським судом відповідала Олена Хольова за образу і побиття учителя Гермеса. Учитель покарав сина Хольови за невідповідну поведінку в школі. Хлопець поскаржився матері, яка прибігла з лайкою до класи підчас лекції та побилала учителя знятим з ноги пантифлемом.

— Африканська пригода під Варшавою. До А. Левандовського до сяду Голомбкі Старе недалеко Варшави приїхав у відвідини його давний знайомий з війська, сенегальський мурин Шарль Дравен. Кілька днів після його приїзду грим ударив у недалеку стодолу, що згоріла. Селянин дійшов до переконання, що мурин — це нечиста сила і що це він є причиною пожежі, тому юрбою пішли під ім Левандовського і зажадали, щоб Дравен негайно покинув село. Відному муринові не залишалося нічого іншого, як погодитися з тим виявом гостинності і дати йому знати, роздумуючи над культурою деяких європейських народів.

— Похована жінка вернулася до чоловіка. Варшавський муляр Бжезінський любив випити і випивши пера і вибив жінку. По одній більшій суперечці жінка пішла з хати з сивими і більше не вернулася. По кількох днях найшла на цвинтарі трупа якоїсь жінки, якої лице було побите і випухле. Родина Пожезінської чомусь рішила, що це нещасна жертва подружжя. Справили похорони і поминки, але правдивий Пожезінський вернувся по кількох днях і оповіда, що була в товаришці із селі. Тепер має клопіт, бо мусить переводити різні формальності, щоб признати її за живу.

— За шпійонажу розстріляли в Торуні стрільця 59 літ. полка Білі Лінке.

— Летунська катастрофа. Німецький літак мусів причалити між Прагою і Бреславом, причому розбігся; оба летуни загинули. Також на пражському лет. майдані упав військовий літак, летун загинув.

— Конгрес есперанто відбудеться незадовго у Відні. На конгрес їзджаються делегати з цього світу. Дотепер приїхали вже делегати з Японії, Судану, Нової Зеландії, Канади та Індії. В честь делегатів відіграють по есперантськи відому віденську оперетку: „Корчма під білими колами“. Дискусії будуть вести по есперантськи, але журналістам роздадуть переклади промов з європейських мов.

— Визиння за політичний дотеп. В Німеччині було кілька випадків, що за оповідання політичних дотепів покарали винуватців ампутацією від 6 до 18 місяців. В мотивах присуду трибунал підкреслює, що хто поширює політичні дотепи і анекдоти, є найбільшим пороком держави.

— Лікарський німецький конгрес у Чехословаччині (в Острові) виклав, що чеські німці мають 3.000 лікарів; стільки членів має німецьке лікарське товариство в Чехословаччині. Як жеж бідно представляється наш дорібок у тій ділянці, хоч нас у Галичині щонайменше удвоє більше.

— Дитина — велитень. На французькій лікарській конгресі в Перпіньяні проф. університету в Тулузі д-р Кальве мав реферат про різке зростання в медицині. Під його доглядом нахотілося 5¹/₂-літній хлопчик, високий на 1 метр 28 см., який важить 38 кг. Це є норма для 14-літнього хлопця. Низький голос хлопчика зовсім нагадує голос дорослого чоловіка. Проф. Кальве говорить, що таких випадків скорого розвитку дитини дуже мало, бо в історії світової медицини є їх не більше як 200.

— Цінний дарунок дістане американський мільярдер Джон Рокфелер від Франції. Французький уряд рішив подарувати Рокфелерові маленьку капличку ім. св. Губерта, що походить з XV. століття, за чарів короля Карла Переможця. Капличка є в селі Шовіре де Шатель. Місцеве населення запротестувало, щоб відібрати йому ту цінну старинну пам'ятку.

— 40 мільонів дерев засадить у північній частині Злучених Держав, щоб захистити тамашні місцевості перед бурями, які щороку роблять величезні шкоди. Дотепер посадили вже 6 мільонів дерев. Цей новий ліс займе простір ширший на 160 кілометрів і довгий на 2.200 кілометрів.

— Кара смерті за катастрофу на залізничній. Спеціальний кореспондент „Правди“ подає з Чіти на Сибірі про закінчення процесу винуватців залізничної катастрофи на станції Каринська. Державного урядовця руху Волкова засудили на смерть, інших на в'язницю від 3 до 10 літ.

— Гриповий бакцил викрили в лабораторії одного із американських університетів. Бакцил можна знищити насвітлюючи його ультрафіолетними лучами.

— Цікава книжка про політику большевиків в Азії. Наказом та згодою міністерства закордонних справ Маньджу-Ді-Го вийшла велика книжечка англійською мовою „Тай ісуе м Еша“. По змісту цю назву можна би перекласти на українську мову: „Вихід Азії“. Автор її, відомий знавець азійських проблем Джордж Бронзон Ри, радник уряду Маньджу-Ді-Го, американець по національності. В ній він обговорює низку важливих справ з життя Азії, цікавих також для нас, українців, і торкається політики та відношення до СССР. Він підкреслює, що СССР — це наслідок старої царської імперії і політика большевиків покривається з політикою царів; дає каже, що вся ця політика була завжди некорисна для Азії і тому завдаючи Азії буде її закінчувати або утешувати.

— Міст Вашингтона на ліцитації. Скарбовий уряд повідомив ньюйорську міську раду, що коли не заплатити податку за використання площі побережжя, новий міст Вашингтона піде на ліцитацію. Той міст, що його недавно викінчили, коштував 60 мільонів доларів і найбільший у світі. Американці з зацікавленням слідкують за цією справою, бо не було ще досі випадку, щоб

на ліценції продавати міст. Крім цього невідомо, чи найшовся би amator, що купив би цей міст.

— Справлення помилки. У вчорашній передовій „Діло“ під н.г. „Як живуть українці в Югославії“ зайшло в передостанньому розділі одне помилка. А саме зложено там, що „Православний Місіонарський Вісник“ — це видання ілюстроване. Має бути: літографоване.

ДИВОГЛЯДИ.

Чоловік з'їдає гадюку

У більшовицькій селі Подлугови селянин І. Рістич прогавлював під час сну гадюку. Коли про-

кинувся, побачив поза устами хвіст, голова гадюки була вже у шапки. Він перегриз її, але змер від укусу гадюки.

СКЕЛЯ, ЩО ТРЕМТИТЬ

Чимало американців, що виїжджає до Європи і шукає тут чудасій, відвідуючи Францію, зупиняться у Бретанії, щоб там поглянути на ці каміні скелі. В околиці Гуельгот, де є величезні гранітові бляхи, є одна печера з озером, де камені творять форми різних домашніх посудів. Місцеві мешканці приписують цим предметам божеське походження, називаючи їх „Кухнею Богородиці“. Недалеко цієї печери стоїть величезна скеля з одного каменя 7 м. заввишки

і 5 м. завширшки, вагою 100.000 кілограмів. Можна на нього входити, але камінь такий чуткий, що мала дитина може порушити ним так, що він тремтить.

Нові книжки й журнали.

З ПРОСВІТЯНСЬКОГО ФРОНТУ НА ПІДПІРКУ Г. ГУЦУЛЬЩИНИ — односторінка. Солотвина, в липні 1936. Стор. 8, ф. 8°.

Листування Редакції.

Вп, Лемко: Дякуємо за дотеперішні послання, які ми використали. На Ваше прохання будемо писати частіше.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Мол. Театр. „Заграва“ під арт. пров. В. Блавицького.

Залишки.
24. VII. „Маріус“.
25. VII. „Святе подуха“.
26. VII. „Дума про Нечая“.

Великий Театр:
Нечиний.

Театр Різноманітностей:

П'ятниця, 24. VII. год. 8. веч. „Маломо не полюбив ніч“.
Субота, 25. VII. год. 8. веч. „Маломо не полюбив ніч“.
Неділя, 26. VII. год. 8. веч. „Маломо не полюбив ніч“.

Кіно.

АПОЛЬО: „Киянка Чардаш“ з Мар-
тою Егерт.

АТЛАНТИК: „Американські аван-
тюри“.

ВАНДА: 1) „Збігдєць“, 2) „Вундербар“.

ГРАЖИНА: „Остання стійка“ і „Що
чодник робить вночі“.

КАСІНО: „Схопили жінку“ і „Ва-
весса“.

КОПЕРНИК: „За хвилю щастя“

і „Боксерські змагання“.

МАРУСЕНЬКА: „Четверта заповідь“.

МЕТРО: „Пісня козака“ і „Ріжко Сатан“.

МІРАЖ: „Любовні маневри“.

МУЗА: „Доктор Ікс“.

ПАКС: „Нечиний“.

ПАЛАС: „Самохід ч. 99“.

ПАН: 1) „Віденські ночі“, 2) „Фліт
і Фліт“.

РАІ: „Шазаний поручник“ і музична
комедія.

СВІТ: „День великої пригоди“.

СТИЛІВЕ: „Пану“ і ревія.

ТОН: „Королівська любовниця“ і „Бю-
ро пропаганди людей“.

УТІХА: „Видивний конвой“ і ревія.

ХИМЕРА: „Людина зі стоїм масками“.

ФОТОПЛАСТИКОН.

(пл. Марійська 3.)

„Берлін“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

П'ятниця, 24. липня 1936.

Відень (306,8) 19.30 Вечірній концерт,
21.00 Шубертівський концерт, 22.10
„Ернані“ опера, Кошиці (259,1) 23.00
Танкова музика, Прага (470,2) Сальона-
ва музика, 19.20 Слованські лар-пісні,
Париж (1648) 17.30, 20.45 Концерт,
Мадрид (274) 14.00, 18.00 Легка музика,
19.00, 21.15 Концерт, Кенігсвустергав-
зен (1571) 12.00, 15.00 Музика, 20.10 Ве-
личий веселий вечір, Букарешт (364,3)
17.15 Сальонна музика, 20.15 „Дон Па-
скаль“ — комічна опера, Будапешт (349,5)
17.00 Сальонна музика, 20.00 Концерт
будапештської оркестри, 23.00 Циган-
ська музика, Мільно (365,6) 21.15 Скрип-
ресіталь, Рим (420,8) 20.40 Оперетка.

Субота, 25. липня 1936.

Відень (306,8) 15.41 Хвилина тишини,
15.45 Сичковий квартет, 20.45 Концерт,
Братислава (298,8) 19.15, 21.00 Концерт,
Прага (470,2) 16.00 Танкова музика, 19.15
Концерт, 22.20 Сальонна музика, Париж
(1648) 18.30, 22.45 Легка музика, 20.45
Лірична драма Золі, Кенігсвустергав-
зен (1571) 12.00 Популярна музика, 18.00
Гріо, 19.00 Народні пісні і танки, Букарешт
(364,3) 17.00 Танкова музика, Будапешт
(349,5) 21.50 Циганська музика,
22.45 Концерт сальонної оркестри, Мільно
(365,6) 20.45 Вечір опер, Рим (420,8)
18.40 Комедія і концерт.

Львівське радіо.

П'ятниця, 24. липня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня аудіція, 7.35 Трохи
інформації, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Два
скрипки, 12.55 Туристичний інфор-
матор, 13.00 Полудневий денник, 14.30
Легка музика, 15.30 Господарські вісти,
15.45 Розмова з недужими, 16.00 Каме-
радна оркестра, 16.45 Відпочити, 17.00
Співи, 17.30 Співачі кохали в гр. пл.,
17.50 Спортивні поради, 18.00 Прогноз
на Парашку, 18.10 Модні пісні, 18.25
Програма скрипки, 18.35 Програма на
завтра, 18.40 Рекламний концерт, 18.45
Загальнопольська гутірка, 18.50 Бюро
студій розмовляє зі слухачами, 19.00
Великий концерт, 20.00 Вечірній денник,
21.00 Актуальна гутірка, 21.05 Настроєна
музика, 22.10 Спортивні вісти, 22.25 „На-
простець через апокаліпсис гай“ — діяль-
на аудіція, 23.00 Танк музика з гр. пл.

Субота, 25. липня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня аудіція, 7.35 Трохи
інформації, 11.57 Сигнал часу, 12.03 По-
лудневий денник, 12.55 Чародій веселої
уяви, 13.05 Полудневий концерт, 14.30
Концерт балкан, 15.30 Господарські ві-
сти, 15.45 Весела аудіція для дітей, 16.00
Концерт солістів, 16.45 Море — джере-
ром життя, 17.00 Концерт, 17.50 Гірська
русіталь, 18.05 Гутірка, 18.05 Біолічч.
ресіталь молодення українця Івана
Барвінського, 18.25 Львівський актуаль-
ний фейлетон, 18.40 Рекламний концерт,
18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Вечір ста-
рих вальсів, 20.15 Волк незалежної
Польщі, 20.45 Актуальна гутірка, 21.00
Скрип. ресіталь, 21.30 Схем і конольдот,
22.00 Спортивні вісти, 22.15 Легка музич-
на аудіція, 23.00 Танк музика з гр. пл.

Радіокутик.

МІЖНАРОДНИЙ РАДІОВИЙ ЖУРНАЛ.

Нове число радіового журналу „Радіо-
диффузіон“ вийшло Міжнародною Радіо-
фонією Унією. Ця унія групує ряд ра-
діофонії і зраховує до своїх членів май-
же всі радіофонії товариства Європи.
Пі членів розсіли також і по головних
країнах інших континентів.

Міжнародна Радіофонічна Унія не має
на цілі жадної діяльності торговельного
характеру. Предметом її зацікавлення є
наведення постійного контакту поміж по-
одинокими радіофоніями і централізу-
вання студій над усіма міжнародними
проблемами, які повстають на ґрунті роз-
витку радіофонії.

Метою журналу „Радіодиффузіон“ є
популяризація проблем, які можуть за-
цікавити поодиноких членів Унії, а зав-
данням його — стежити за розвитком ін-
формаційної служби, і над обговоренням
цілості проблем.

Міжнародна Радіофонічна Унія застері-
гається, що журнал є вільною трибу-
ною, так, що статті вміщені в ньому не
є виразом переконань Унії, але виявом
поглядів їх авторів, які виключно несуть
моральну відповідальність за зміст по-
одиноких публікацій.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади І. П. і Ш. часть

Ціна 4-50 зол., а почт. перес. 5- зол.

Окрема частина по 1-50 зол.

Гарні й дешеві книжки Видавничої Спілки „Діло“

Книжка	Ціна	Почтова пересилка
Валерія О'Конор: Віднайдений Рай	1.-	0.30
Улас Самчук: Віднайдений Рай	2.-	0.50
Софія Яблонська: З країн ризику та опію	2.50	0.50
Д-р Василь Маковський: Гімні	2.00	0.50
Др. Е. Олесницький: Сторінки з мого життя І.-ІІ.	2.80	0.50
Мих. Галуцький: З Українськими Січ. Стрільцями	1.90	0.30
Евген Чикаленко: Спогади Частини І. П. Ш.	4.50	0.50

Книжка	Ціна	Почтова пересилка
Окрема частина по 150		
Григорій Вільде: Химерне серце	1.50	0.30
Василь Софронів: Липнева отрута	1.40	0.30
Ст. Левинський: З японського дому	1.50	0.30
М. Рудницький: Між ідеєю і формою	1.50	0.30
Е. Бронте: Буревісник, переклад М. Рудницький	1.50	0.30
Проспер Меріме: Блакитна кімната та інші опові- данні, переклад Василь Софронів	0.95	0.25
Альфред Додэ: Маціцький, із французької мови пе- реклад М. Рудницький	1.50	0.30
Володимир Островський: Сміх землі	1.00	0.30
Микола Матія Мельник: Кризь дим і згар	0.80	0.15
Гордія Брасюк: Безпутні	0.50	0.15
Михайло Возняк: Шедевро і княжна Радніна	0.50	0.15
Михайло Возняк: Бейлей і Кониський	0.50	0.15
Др. Ст. Баран: Новий самогубчий закох	0.30	0.15

Дістати можна у Видавничій Спілці „Діло“, Львів, Ринок 10 та у всіх книгарнях.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купів — продаж: Бельгійські 89.53—
89.10, Долари американські 5.30, — 5.27,
Дол. канадські 5.28.50—5.25.50, Фальоре-
ни голланд. 360.72 — 359.00, Франки
фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 173.34 —
172.50, Фунти англ. 26.65 — 26.49, Гуль-
дени данські 100.20 — 99.80, Корони
чеські 20.80—19.80, Корони данські 118.8,
118.10, Корони норв. 133.83—132.85, Кор.
шв. 137.33—136.35, Ліри італ. 35—33, Марки
фінл. 11.75—11.60, Марки нім. 145—140,
Цезети еспан. 63.00—61.00, Шилл. австр.
99—98, Марки нім. срібні 152—147.

АКЦІ.

Банк Польський 97, Ліпноп 12.25, Мо-
ложів 5.50, Стараховичі 32.

Папери.

3 інвест. 1. см. 64.50, 2. см. 63.25,
5 кон. 46.25—47, 4 прем. доз. 48, 7 стаб.
49—50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що від дня 20.
липня ц. р. кооперативам платити за:

1 кг. масла десертного бляк.	2.25
без опакунання	
1 кг. масла десерт. бляк. бляк.	2.40
виключно в бляк. опакунанням	
1 кг. масла експорт. виключно	2.40
в експортних опакунаннях	
дає зачет	0.13
1 л. молока	2.55
1 л. кефіру	
Тенденція на масло сильна, на молоко	
і на явища слабі.	

Маслосоюз повідомляє, що в дні 23. VII.
ц. р. платити своїм доставцям за 1 кг.
живої птиці, збого подвійні цтако-
мисарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчен-
ського ч. 3) такі ціни:

Куряти І. кл. щойно від 0.8) кг.	1.20
Горю	1.10
Качки молоді, тонсті І. кл.	1.00
Курки без острів І. кл.	
Ціни денні	
Приймає птицю тільки першої класи.	
Гірших сортів рішуче не приймає.	

КУПНО - ПРОДАЖА

ОБ'ЄКТАРИ, модерно уряджена до при-
дання, інформації тел. 115-53, 2432 2-3

МЕШКАННЯ

ДО ВІНАЙМУ три покої на бюро або
мешкання, з комфортом або без — Ре-
нок 3. 2436, 2-4

РІЖНІ

НА ФЕСТИНИ І ЗАБАВИ! Штучні зог.
конфетти, лампюни, коверти на збож.
найдедешніше у Шаффа, Львів, Трибо-
нальська 16. 2422, 2-3

ОГОЛОШЕННЯ.

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН
і т. п. зникне при використанні спеціаль-
ного певного і нешкідливого патент

пудру „CSAVE“ 50 сот.

Пробний пакет. Перфумерія

С. ФЕДЕРА

Львів, вул. Сикстуська 7
1288 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 14-72

Шукаєте праці? --

Певно знайдете її, якщо
дасте оголошення до
нашого щоденника

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти.

1 км. односторонній або його місце в руб-	Дрібні оголошення від слова:	Остання сторінка 1/1	Зол. 150-
рації оголошенні	матримоніальні і приват. кореспонденція по	1/2	150-
1 односторонній з тексті і новинах	купи, продаж, винаєм і т. п.	1/4	130-
1 на першій сторінці	шукаючи праці	1/8	70-
	слова товстим друком подвійно.		

За редакцію відповідає Олександр Костик.

Видає Видавничо Спілка „Діло“.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.